

Европска перспектива Србије озбиљно је схваћена и у Београду и у Бриселу, поручио је председник Бундестага Норберт Ламерт, у Скупштини Србије.

Преносимо вам његово обраћање са посебне седнице:

Поштована госпођо председнице Скупштине, уважене колегинице и колеге Народне скупштине, околности, драги гости, молим вас да се захвалим на љубазном позиву и у име мојих колега из немачког Бундестага и на посебној привилегији да данас имам част да у неком интерном, али с обзиром да се јавно преноси и у јавном дијалогу размишљам о узајамним намерама о креирању наше будућности у Европи.

Наша посета овде у Београду је израз нашег интересовања за вашу земљу, њену историју, њену културу. Оно што нас занима јесте пре свега најновији развој, укључујући перспективу која ће се развити из тога за догледну будућност и која зависи не само, али ипак у великој мери од овог парламента, од Народне скупштине.

У свим разговорима које смо водили током јучерашњег и данашњег дана, у различитим форматима, дошли смо увек до понављања две опаске. Под број један, сви саговорници су потврдили колико су добри билатерални односи између Немачке и Србије. Као друго, сви су више или мање недвосмислено дали до знања да од Немачке очекују посебну улогу у даљем процесу у Европи, али и у посебном односу између Европе, односно ЕУ и Србије.

И једно и друго је ново и није нешто што се само по себи подразумева. Нити су немачко-српски односи увек били блиски и пријатељски, нити се увек улога Немачке сматрала као посебно конструктивна. Самим тим може се приметити да је дошло до промена током претходних година и то је за мене један важан привремени резултат, не само ове посете, али и ове посете, да су промене могуће и биће и јесу неопходне убудуће ако желимо да постигнемо циљ који се све више и све јасније, а поготово сада за време наступног говора вашег новоизабраног председника државе, дакле, једно стратешко опредељење Србије у Европи с погледом на ЕУ.

Ја желим, ако дозволите да вам кажем нешто и изнесем своје ставове о не толико једноставним, али веома важним искуствима Немачке из најновије прошлости. У та искуства спада и закључак да демократија није могућа без стабилности, али стабилност без демократије исто тако није могућа.

Дакле, једно је предуслов за друго.

Када ми је јуче председница Скупштине указала на то, односно да сам ја први председник Бундестага који је дошао у посету Београду, ја сам одговорио, претпостављам да, пре мене је био, ако ништа друго, ипак посета председника Народне скупштине НДР-а. Тај парламент је престао да постоји, цела та држава више не постоји, зато што тај наводни парламент није био израз суверене воље народа, већ инструмент за менторство једног народа, туторство једног народа.

